

- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Slazengers Ltd tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 18. marts 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-116/16)

(2016/C 175/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgien), Port autonome de Namur (Namur, Belgien), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgien), Port autonome de Liège (Liège, Belgien) og Région wallonne (Jambes, Belgien) (ved advokat J. Vanden Eynde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Europa-Kommissionens afgørelse, reference: SA.38393 (2015/E) — beskatning af havne i Belgien, annulleres.
- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de wallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

1. Første anbringende generelt om, at det af Kommissionen anførte hverken er understøttet af faktiske forhold eller retligt begrundede.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har begrundet sin ændring af praksis i forhold til sin beslutning af 20. oktober 2004 (N520/2003).
3. Tredje anbringende om den omstændighed, at havnenes aktiviteter støttes, idet de ellers ikke ville være rentable i den belgiske økonomis kontekst, samt den omstændighed, at ensidigt fastsatte afgifter, som ikke dækker de gennemførte investeringer, ikke er tilstrækkelige til at kvalificere dem som økonomisk virksomhed.

4. Fjerde anbringende om, at det anførte om, at den belgiske beskatningsordning er en selskabsskat, ikke er retligt begrundet.
5. Femte anbringende om, at det anførte om, at den beskatning af juridiske personer, som havnene er pålagt, udgør en fordel, eftersom deres eventuelle subsidiære økonomiske virksomhed ikke beskattes, ikke er godtgjort. Kommissionen har desuden ikke identificeret, hvilke aktiviteter der efter dennes opfattelse burde beskattes, og hvilke der efter dens opfattelse udgør tjenesteydelser af almen interesse.
6. Sjette anbringende om, at de konkrete omstændigheder gav grundlag for at anvende beskatning af juridiske personer, når der tages hensyn til opbygningen af det belgiske retssystem, som sonderer mellem den skattemæssige behandling af tjenesteydelser af almen interesse og af kommerciel virksomhed.
7. Syvende anbringende om, at Kommissionen undlod at tage hensyn til medlemsstaternes prærogativer inden for:
 - Definitionen af ikke-økonomiske aktiviteter.
 - Definitionen af direkte beskatning.
 - Forpligtelsen til at sikre den korrekte virkning af tjenesteydelser af almen interesse, som er nødvendig for social og økonomisk samhørighed.
 - Organisation af tjenesteydelser af almene interesse efter eget skøn.
8. Ottende anbringende om, at de indre wallonske havnes grundlæggende virksomhed er tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, som i henhold til EU-retten ikke er reguleret ved konkurrencereglerne i artikel 107 TEUF.
9. Niende anbringende, som påberåbes subsidiært, om, at såfremt de indre wallonske havnes grundlæggende virksomhed var omfattet af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse, ville de være reguleret ved artikel 93 TEUF og artikel 106, stk. 2, TEUF, og konkurrencereglerne ville ikke gælde for dem.
10. Tiende anbringende, som påberåbes endnu mere subsidiært, om, at de europæiske kriterier for definitionen af en statsstøtte ikke er opfyldt.

Sag anlagt den 22. marts 2016 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Sag T-120/16)

(2016/C 175/28)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (St. Helier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland)